

எழுத்தாளர் கோமகனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வளையாகும் இணைய இதழ் 'நடூ'. 'நடூ' இதழின் ஆணி 2019 இதழில் கோமகனின் சிறுகதைத் தொகுதியான 'முரண்' பற்றிய எனது விமர்சனமொன்று வளையாகியுள்ளது. அதனை இங்கு ஒரு பதிவுக்காகப் பகிர்ந்துகொள்கின்றனே. அண்மையில் வாசித்த புகலிடச் சிறுகதைகளில் சிறந்த சில சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பு 'முரண்'. குறிப்பாக 'மாதாமை', 'ஏறு தழுவல்' என்னமிகவும் பாதித்த சிறுகதைகள் என்பனே. வாழ்த்துகள் கோமகன். - வ.ந.கி -

எழுத்தாளரும், 'நடூ' இணைய சிறுநிதழ் ஆசிரியருமான கோமகனின் மனனாவது வளையீடான 'முரண்' சிறுகதைத் தொகுதியை அண்மையில் படித்தனே. எழுத்தாளர் கோமகன் என் மகநிலை நண்பர்களிலொருவர். அவரது எழுத்துகளை நான் முதன் முதலில் அறிந்துகொண்டது மகநிலையில் 'சுறுக்கர்' என்ற பெயரில் அவர் போடும் பதிவுகள் மலமே. சுறுக்கரின் பதிவுகளில் எப்பொழுதும் நகைச் சுவை பொங்கி வழியும். அவரது எழுத்துகளிலும் அவ்வண்ணம் நிறையவே இருக்காமென்று எண்ணியபடியே நல்ல வாசிக்கத் தொடங்கினனே. முதலில் நல்லின் அவரது

முகுந்தனது கிரெட்டிட் கார்ட் - ஆல் எட்குக் கப்படுவது நினைவுக்கு வரவே போட்ட கோப்பியை எடுத்துக் கொண்டு வந்து சிறெறியில் இருந்தவாறே மிருதுளா தனது மடிக் கண்ணியை விரைவாக இயக்கி அவர்களது வங்கிக் கணக்கில் புகுந்தாள். இந்த மாதமும் 200 யூரோ அவனது கிரெட்டிட் கார்ட் விழுங்கியிருந்தது. “

பொதுவாக வங்கிக் கணக்கில் டெபிட் கார்ட்டிலிருந்து பணம் எடுத்தால் மட்டுமே அது பற்றிய குறிப்பிருக்கும். கிறெடிக் கார்ட்டுக்கு வங்கிக் கணக்கிலிருந்து பணம் கட்டியிருந்தால் அது பற்றிய குறிப்பிருக்கும். ஆனால் கிறெடிக் கார்ட்டால் பணம் சலுத்தப்பட்டிருந்தால் அது பற்றிய விபரம் கிறெடிட் கார்ட்டுக்குரிய இணையத்தளத்திலல்லவா பதியப்பட்டிருக்கும். இதுவும் இக்கதையில் காணப்படும்பொழுது முரணாகும்.

இக்கதையை வாசித்தபோது முகுந்தனின் ஓர்பாலுறவு அவனது திருமண வாழ்வில் ஏற்படும் தீயிருக்கக் கட்டிய உளவியல் தாக்கங்கள் விரிவாகக் காட்டப்படவில்லையென்றே தோன்றியது. கதையின் தொடக்கத்தில் :

“முகுந்தனும் மிருதுளாவும் திருமணம் செய்து ஐந்து வருடங்களாகக் கடந்திருந்தாலும் அவர்களது கிடையிலான உறவுநிலைகளில் இடவெளி இல்லாது இருக்காமலே இருந்தன.” என்று அவர்களது கிடையிலான உறவு முறை விபரிக் கப்பட்டிருந்தது. பின்னமோரிடத்தில் அவன் நடித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கற்றுப்பட்டிருந்தது. இது போன்ற இன்னமொரு முரணான விடயம் கவனத்தளர்த்தது. கதையின் ஆரம்பம் காலகட்டம் 2010. அதில் மிருதுளா செய்துக்கொண்டிருக்கக் கருகக் கட்டல் செய்து பின் வருமாறு கற்றுப்பட்டிருந்தது:

“மிருதுளா மிகவும் சோர்வாக அவனது தோளில் சாய்ந்து கொண்டு நடந்து வந்து கொண்டிருந்தாள். சற்றுமுன்னரே அவளுக்கு மயக்கநிலையில் செயற்கை முறையில் கருகக் கட்டப்பட்ட அவளது கருமூட்டை கருப்பையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. டொக்ரர் லு கனென் எதுவும் முற்றாக சொல்லாத நிலையில் அவனது மனமோ இலகைகளை உதிர்த்த பனை மரம்போல இருந்தது. இந்த சந்தர்ப்பம் அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தந்திருந்த மனநாவது இலவச சலுகை.”

ஆனால் 2016 இல் நடப்பெறும்வதாகக் கற்றுப்படும் பகுதியில் பின் வருமாறு கற்றுப்பட்டது:

“முகுந்தனது மனதை அலகைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தது. ஓர்நாள் அவர்கள் டொக்ரர் லு கனென் -இடம் பரிசோதனைகளுக்காக வந்திருந்தார்கள். அன்றைய திகதியில் அவரே பாரிஸில் பல உயிர்களை உருவாக்குகின்ற பிரம்மாவாக இருந்தார். மடிக் கல் சிக் அப் ரிப்போர்ட் ‘முகுந்தனது உயிரணுக்களில் பதோதிய பலம் இல்லலை’ என்று கருப்புக்கொடி காட்டியது. அவன் மனத்தால் மிகவும் உடனெந்து விட்டான். குற்ற உணர்வுகள் அவனைப் பலவிதங்களில் அலகைக் கழித்தன. ஆனால் மிருதுளாவோ முகுந்தனுக்கு இப்படியான தாழ்வுச்சிக்கல் இருப்பதை அறவே வெறுத்தாள். இருக்கும் வரையில் ஆண்டு அனுபவித்து வாழ்க்கையை சுவைப்போம் என்பது அவளது நிலைப்பாடு.”

அப்படியின்றால் ஆரம்பத்தில் 2010இல் மிருதுளாவுக்குச் செய்துக்கொண்ட முறையில் கருகக் கட்டல் செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுவது ஏன்? பொதுவாக இக்கதையின்

வாசிக் கும் வாசகர் ஒருவருக் கு இது முரணான விடயமாகத் தரெயும். கதையின் தலபைப் பு ‘முரண’ என றிருப் பதால் இவ் விதம் ஆசிரியர் முரணாக் கி விட் டாரோ? அல் லது நான தான் எனது வாசிப் பில் எதயாவது பகுதியதை தவற விட் டு விட் டனோ?

இக் கதையில் முகந் தன் , மிருதுளாவின் உறவு, உளவியல் பாதிப் பு ஏற் படுத் தும் உணர் வுகள் ஆகியன இன் னும் சிறப் பாக விபரிக் கப் பட் டிருக் கலாம் என று தனோ றியது. பசோப் பொருளபைப் பற்றிய கதையென் றாலும் அது மட் டும் கதையின் கனத் தகைக் கப் ட்டுவதில் லயை. ‘முரண’ தலபைப் புகக் கேற் ப முரண்கள் பலவற் றகைக் கொண் ட கததான .

அடுத் துத் தொகுதியின் முதலாவது கதயான ‘அகதி’. இக் கதையின் சாரம் இதுதான் , புகலிடத் தில் தொடர் மாடியென் றில் வசிக் கும் இலங் கதைத் தமிழ் த் தம் பதி பல கணியில் கப் ட்டுகட் டி வாழும் புறாக் களதே தம் துன் பங் களக் குக் காரணமென் று நினதைத் து தொலைவிலுள் ள கிராமமென் றில் வீ டு வாங் கிச் சலெக் கின் றார கள் . அங் கும் அவர் களிருப் பிடம் நாடிக் கதை சொல் லியான புறா சலெக் கின் றது. அதனைக் கண் டு அதனை வறெுத் து இடம் மாறியதற் கு முக் கியமானவரான மனைவி நிலாமதி பின் வருமாறு ஆச் சரியம் த்தும் பக் கத் துவாள் : “இஞ் சரப் பா ஒருக் கால இங் கை வாங் கோப் பா ” என று ஆச் சரியத் தில் சத் தியாவை அழதைத் தது. வீ ட்டு கறே றடியில் மரகதப் பச் சை நிறத் தில் இருந் த நான தலயை ஒருபக் கத் தில் சாயத் தவாறே குறுகுறுத் துக் கொண் டயேருந் தனே .”

எதற் காக நிலாமதி புறாவகைக் கண் டு ஆச் சரியத் தில் கத் த வணே டும் ? புறாவை வறெுக் கும் அவள் , தமது வாழ் கதைத் துயரங் களக் குக் காரணமே ‘புறா’தான் எனக் கருதும் அவள் ஏன் ஆச் சரியப் பட் வணே டும் . சனெற் புதிய இடத் திலும் தரித் திரத் தகைக் கொண் டு வந் து விட் டதே என று ஆத் திரமல் லவா அடரைத் திருக் க வணே டும் . இது முக் கியமானதொரு முரணாக் எனக் குத் தனெ் படுக் கின் றது. அடுத் துப் புறாவின் கப் றறில் கப் றப் பட்டும் கதையில் கப் றப் பட்டும் சில பகுதிகள் வருமாறு:

“இப் படியாக இந் த நகரத் தின் கதயை சொல் லிக் கொண் டு போகையில் ப் பி வுடன் சரே ந் த நாரும் மணக் கும் என பது போல, எங் களக் கு எப் படி வன் னி தடுப் பு முகாம்கள் ஒருகால கட் டத் தில் இருந் ததனோ அப் படியே வரலாற் றில் கறபைப் பிந் த நகரான ட் றானஸி (Drancy) நகர் போ சவெ ரனக் கு பக் கத் தில் ஏறத் தாழ் 8 கிலோமீ ட் டர் தொலைவில் உள் ளது. இரண் டாவது உலகமகாயுத் தத் தின் பொழுது இங் கிருந் த பாரிய திறந் தவெளிச் சிறைச் சாலையில் இருந் து (Camp de Drancy) பல ய் தர கள் வகை தொகையின் றி நாஸிகளினால் ஓஸ் திரியாவில் இருந் த ஓஷ் விட் ட்ஸ் (Auschwitz) சித் திரவதைக் கப் ட்டத் தற் கு புகையிரத் த வண் டிகளில் நாடூ கடத் தப் பட் டார கள் .”

கதயைக் கப் றுவது ஒரு புறா. பாரிஸ் நகரத் துப் புறா. ஆனால் மலேுள் ள ‘எங் களக் கு எப் படி வன் னி தடுப் பு முகாம்கள் ஒருகால கட் டத் தில் இருந் ததனோ (இருந் தனவனோ என றிருக் க வணே டும் . அச் சுப் பிழயைக் கிருக் க வணே டும் .)’ என னும் கப் றற் புறா பாரிஸ் புறாவின் கப் றறாகத் தரெயவில் லயை. இன் னும்மோரிடத் திலும் இதுபோன் றதொரு விபரிப் பகைக் காணலாம் :

“இந் த ஓர் லியன் நகரின் வரலாற் றகைக் கொஞ் சம் திருப் பிப் பாரத் தனோமானால் ஏறத் தாழ் (ஏறத் தாள) எமது சனோக் கதைகளை ஓத் ததாகவே இருக் கும் . போரும் அதன் விளைச் சலும் ன் இந் த நகரத் தை விட் டு வகைக் கவில் லை. வன் னிப் பறெுநிலம் எப் படி

சரத் பொன் சகொவின் தலமையிலான படயைணிகளால் மீ ட்கப்பட்டதோ அவ்வாறே இந்த ஓர் வியன் நகரநாஸிகளின் பிடயிலிருந்து மீ ட்டுடெத்த பெருமலை ஜனெரல் பத்தோன் தலமையிலான படயைணியையே சாரந் ததாக வரலாற்றுக் குறிப்படுகள் சகொல்கின்றன.” இதுவும் ஆசிரியரின் கஹ்றாகத்தான் தரிகின்றது. புறாவின் கஹ்றாக அல்ல.

ஆசிரியர் தனது ‘என்னுரையில்’ “போதகையில் பலவகையுண்டு. அவகைளின் அடிப்படகை ஊக்கியே நடமைமுறை வாழ்வியல் சிக் கல்களினால் சகோர்ந்து போயிருக்கும் மனிதர்களின் ஆழ் மனதை கிளர்த்துவதயோகும். என்னபைப்பொறுத்தவரையில் எழுத்தும் ஓர்வகையான போதகையே.” என்று கஹியிருப்பதைப்போல தன் எழுத்து தந்த போதையில் மயங்கித் தடும்மாறி விட்டாரோ?

மலேம்கதை சகொல்லியான புறாக்களின் கஹ்றுகள் பலவற்றில் எனக்குச் சந்தகேங்கள் பலவுள் என. உதாரணத்துக்கு ஒன்று:

“இந்தப் பிங் காவும் அதனைச் சூற்றியுள்ள சஹ்லும் காலையில் எம்மாலும் மாலையில் குழந்தகைளினாலும் அமதியதைத் தகொலகை்கும். இந்த நான்கு ரவர்களில் ஒன்றான ‘சிரவரின் ஐந்தாவது மாடியில் 54-ஆவது இலக்கக் கதவில் இருக்கின்ற வீ ட்டின் அகன்று நீ ண்ட பல்கணியில் நான் எனது மனவை மற்றும் எமக்குப் பிறந்த 10 மக்கள்களும், ஓர்வரவறே பறகை, சாப்பாட்டறகை, நான்கு பரந்த அறகைகள் மற்றும் அமரிகை பாணியில் அமரைந்த பரந்த குசினியுடன் கஹிய வீ ட்டில், வீ ட்டின் சகொந்தகை காரமுமான சத்தியபாலன் மற்றும் நிலாமதி என்ற பெயர்களகை வகெளகைகளுக்காகச் சூரூக்கிக் ககொண்ட ‘சத்தியா’, ‘நிலா’ தம்பதிகளும் அவர்களது 03 பிள்ளகைகளும் வசித்து வருகின்றகொம்.”

புறாக்களின் குஞ்சுகள் பகொரித்ததும் அவகை பறந்து விடுகின்றன. பின்னர் மீ ண்டும் கஹ்டு கஹ்டி, முட்டையிட்டும் குஞ்சு பகொரிகின்றன. இப்புறாவும் மீ ண்டும் கஹ்டுகஹ்டி நான்கு முட்டகைளிட்டும் அடகை காக்கும் புறா. எவ்விதம் பத்துக் குழந்தகைகளுடன் வாழ் முடியும்? மலேம்க பசேசு வழக்கில் சில வகைகை ‘மக்காள்’ என்று கஹ்றுவதுண்டு. ‘மக்கள்கள்’ என்று யாரும் கஹ்றுவதில்லை. அதற்குப்பதில் குழந்தகைகள் என்று கஹியிருக்கலாம். இவகை போன்ற தவறுகள் தவிரக் கப்படக் கஹ்டியவகை.

தகொகுப்பின் முக்கிய கதைகளாக ‘ஆக்காஹ்டி’, ‘சூந்தரி’, ‘மாதும்கை’, ‘ஏறு தழுவல்’ மற்றும் ‘பிலிப் பிடயே’ ஆகியவற்றகை கஹ்றலாம். இவற்றில் தகொகுப்பின் மிகச்சிறந்த கதையாக புகலிடச் சஹ்லிலிருந்து உருவான நல்ல சிறுகதைகளில்கொன்றாக ‘ஏறு தழுவல்’ சிறுகதையகை கஹ்றலாம். ‘ஆக்காஹ்டி’ கதையில் நண்பர்களில்கொருவனாக இருந்து, இராணுவத்தின் தலயாஹ்டியாக மாறிய ஓர்வன் ஓர்முறை கஹ்டப்பித்த பெண்ககைகை காஹ்டிக் ககொடும்புதன் மஹலம் அவர்களின் மறவைகுகுக் காரணமாகின்றான். பல வருடங்கள் கழிந்து புகலிடம் நாடி வருமவனகை, நண்பர்களில்கொருவன் சூட்டும் ககொன்று விடுவதகை இக்கதை விபரிகின்றது. கஹ்றும் பகொரூள் காரணமாக முக்கியமான புகலிடச் சிறுகதைகளில்கொன்றாகிவிடும் சிறுகதையிது.

தகொகுப்பிலுள்ள ‘மாதும்கையும்’ முக்கியமான சிறுகதை. புகலிடம் நாடி மறேகுகுக் கு அகதிகளாகச் சகெல்லும் தமிழர்கள் அடயையும் துன்பங்களகை வகெளிப்படுத்தும் கதை. மாதும்கை என்னும் சிறுமியும், தாயார் மகஸே வரியும் முகவர் ஓர்வர உதவியுடன் பாரிஸ் நகை கிப்பயணிப்பதை மயைமாகக் ககொண்ட கதையின் முடிவு துயரகரமானது.

இக்கதையில் பல விடயங்கள் களேவிக் குள் ளாக் கப் படுகின்றன. பாரிசில் மாதுமயின் அப்பாவான ராகவனின் பரோட்டம் நிறைந்த வாழ்க்கை. அங்குள்ள தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறை (சீட்டுபிடித்தல் போன்ற), வழியில் அலஜீரியாவிலிருந்து றோலர் ஓன்றின் மலம் பாரிஸ் சில்கின்றாரர்கள். இடையில் பெரும் புயலொன்றில் அகப்பட்ட றோலர் கடலுல் மழ்குவதுடன் கதமை முகின்றது. துகுப்பிலுள்ள கதமைகளில் சிறப்பான நடையில், மொழியில் கிறப்பட்டுள்ள கதமைக இதைக் கிறலாம். குறிப்பாக அலஜீரியாவிலிருந்து றோலரின் மலம் பயணிக் கும் இறுதிப்பகுதியினை அவ்விதம் குறிப்பிடலாம்.

கதமையின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் நிலவிய அபாயகரமான பரோச்சுழல் விபரிக் கப்பட்டுள்ளது. அரசு படமைகளின் குண்டு வீச்சுகள், அதன் காரணமாகப் பங்குக் குள் ஓடியொளியும் தமிழர்கள் இவற்றையெல்லாம் கதமை ஆரம்பத்தில் எடுத்துக் கிறுகின்றது. இக்கதமையினை வாசிக் கும் எவரும் கலங்கிப்போய் விடுவார்கள். இவர்களைப் போல் இலங்கைத் தமிழர்கள் பலர்புகலிடம் நாடிச் சில்கையில் வழியில் பலவறே இடர்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஓரகணம் நினவை கிறந்திடவகை கின்றது இக்கதமை. கிடவடிபடகுகள் மலம் அகதிகளைக் கிண்டு சிலலும் முகவர் களைப்பற்றியும் கதமை பதிவு செய்கின்றது.

இக்கதமையை வாசித்து முடித்ததும் நடுஞ்சுகை கின்றது. அந்தக் குழந்தை மாதுமயின் குழந்தைக் குரிய குறும் புத்தனம் நிறைந்த சித்திரம் சிறப்பாக விபரிக் கப்பட்டுள்ளது. அக்குழந்தைக் கும் ஏனையவர்களுக் கும் ஏற்பட்ட முடிவு நடுஞ்சை வாட்டுகின்றது. எதற்காக அந்தக் குழந்தை இவ்விதம் மடிய வணேடும். அதற்குக் காரணமான நாட்டுச்சுழல் மீது ஆத்திரம் பொங்கிப்படர்கின்றது. படித்து முடிந்ததும் மனத்தில் மறக்க முடியாத வகையில் பதிந்து விட்ட பாதிரம் மாதுமை. ஓரகிறுகதமையின் வறறி முதல் வாசிப்பிலயே இத்தகையை தாக் கத்தினை ஏற்படுத்துவதாகத் தானிருக்க வணேடும். அண்மைக் காலத்தில் வாசித்து நடுஞ்சைபாதித்த சிறுகதமை ‘மாதுமை’.

துகுப்பின் இன்னுமொரு சிறுகதமை ‘பரூப்பு’. இதுவும் துகுதியின் முக்கியமானதொரு சிறுகதமை. பரூப்பு என்னும் தமிழ் இளைஞன் ஓரவனின் கதமை. இக்கதமை பல விடயங்களதைத் துட்டுச்சில்கின்றது. பிரசுமைக் குழுவ்தலைவரான பரூப்பின் தந்தையார் நன்கு ஆங்கில அறிவு மிகுந்தவராதலால் இந்திய இராணுவத்தால் கதை செய்ப்படும் தமிழர்களை அவர்களுடன் பசீ விடுவித்து வருதுண்டு. அவருக் கும் இந்தியப்படையினருக் குமிடையிலான துடர்பு இயக்கத்தினரிடம் சந்தகேத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. முடிவில் இயக்கத்தால் கிடுல் லப்பட்டு ‘லடைப் போஸ்ட்டில் கட்டித் துக்கப்படுகின்றார்.

இந்தியப்படையினரால் கதை செய்ப்பட்டும் பலாலியில் வகை கப்பட்டுள்ள பரூப்பு இந் தியப்படமை அதிகாரி ஓரவனால் பாலியல் வல்லுறவுக் குள் ளாகின்றான். அந்தப்பாதிப்பு அவன் வாழ்வில் துடர்கிறது. பாரிசுக் குப்புலம் பெயர்ந்த பின்னும் அது துடர்கின்றது. இறுதியில் நண்பர்களாலும் கை விடப்பட்டு, வீடற்றவனாக மறறோ ஓன்றுக் கருகிலுள்ள ஆற்றங்கரையோரம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றான் பரூப்பு. இவ்விதமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்த பரூப்பை நோக்கி வசதியுள்ள துறறும் மிக்க காரில் வந்திறங்கிய பிரடுஞ்சு இளைஞன் ஓரவன் வருகின்றான். அவனுடான உரையாடலின் இறுதியில் அவன் பரூப்பைப்பார்த்துக் கிறுகின்றான்: “நீ அழகாக இருக்கிறாய்”. அதற்குப் பரூப்பு “உன்னை விடவா?” என்று கிறுவதுடன் பரூப்பு

என்னும் சிறுகதை மூடிவாக்கு வராகின்றது.

இம்மூடிவின் அர்த்தமென்ன? பரூப்பு ஒருபால் உறவாக்குத் தன்னை மாற்றிக் கொள்கின்றானா? அப்போதுள்ள அவனது சமீபத்தில் அவ்வெள்ளையின் இளைஞனான இவ்வகையான உறவு பரூப்பின் வாழ்வை பொருளியலரீதியில் மமேபடாத தப்போகின்றதா? இவ்விதமான பலவகைகளே விகளவை வாசகர்களிடம் எழுப்பி, அவற்றுக்கான விடிகளையும் வாசகர்களிடமே விட்டு விடுகின்றார் கதாசிரியர். இவனப்போன்ற சிலரையான ‘டொராண்டோ’ வீதிகளில் கண்டிருக்கின்றன. பலவகை உளப்பாதிப்புகளால் வீதிமனிதர்களாக மாறியவர்கள் அவர்கள். அவர்களில் ஒருவன் அவனது பெயரைக் கேட்டால் ‘மகிந்தராஜபக்ச’ என்று கபிழுவான். இன்னுமொருவன் ‘தன்னை உளவாத்துறகைகள் எப்பொழுதும் கண்காணித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கபிழுவான்.

‘பரூப்பு’ என்னும் இச்சிறுகதை இலங்கையில் பரோச்சமீபத்தில் இயக்கத்தினால் சந்தகேத்தின்பரேல்துரோகியாக் கப்பட்ட ஒருவரைப்பற்றிய விமர்சனத்தலை எழுப்புவதால், இலங்கைக்கு அமதிக்காக வந்து அமதிக்கொல்லும் படையினராக மாறிய இராணுவத்தின் அதிகாரியொருவனால் சந்தகேத்தின்பரேல்துத்து வகைகப்பட்டிருந்த தமிழ்க்கதை ஒருவன்மேல் பூரியப்பட்ட பாலியல் வல்லுறவை வளிப்படுத்துவதால், புகலிடம் நாடிப்பலம்பெயர்ந்த சமீபலும் அப்பாலியல் வல்லுறவு எவ்வளவு துரம் அவனை உளவியலரீதியில் வாட்டுக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்கபிழுவதால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. மூடிவில் பொருளியலரீதியில் தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கும் நிலையில் அவனை நாடி அவனிடம் பாலியல் உறவினை நாடி வருகின்றான் பிரெஞ்சு இளைஞனொருவன். அவனது அழைப்பினை இவன் ஏற்புதை மறமுகமாகச் சூட்டிக் காட்டியவாறு மூடிவாக்கு வராகின்றது பரூப்பு. ஒருவகையில் அப்போதிரந்த அவனது பொருளியல் நிலை காரணமாக பரூப்பு அவ்வெள்ளையின் இளைஞனை ஏற்றுக்கொள்கின்றானா? அல்லது ஏற்கனவே இலங்கையில் இந்திய அமதிப்படைகை காலத்தில் பாலியல் வல்லுறவாக்குள்ளாக் கப்பட்டதன் காரணமாக ஏற்பட்ட உளவியல் பாதிப்பின் விளைவாக அவன் மாற்றமடைந்து விட்டானா? ஏற்கனவே அப்பாதிப்பின் விளைவாக பரூப்பு வீதற்றவனாக மாறினான் என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பின்னர் பரூப்பு எதற்காக அவனை பாதிப்புக்குள்ளாக் கிய அவ்விதமான பால் உறவினை நாடிச் செல்ல வேண்டும். இவ்விதம் பலகேள்விகளை எழுப்பும் கதை அவற்றுக்கான விடிகளையும் அவர்களிடமே விட்டு விடுகின்றது. இரூப்பினும் கபிழும் பொருள் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெறும் கதையிது.

தொகுப்பின் முக்கியமான இன்னுமொரு சிறுகதை ‘சுந்தரி’. கனகசுந்தரியின் குடும்பம் வசதியான குடும்பம் தான். பரோச்சமீபலினால் வளங்களை இழந்து விடுகின்றது. கனகசுந்தரிக் நான்கு தம்பிகளும், மட்டுன்று சுகோதரிகளும் இருந்தார்கள். போதாததிற்கு அவளாக்கூச்செவ்வாய்க் கூற்றம் வேறு அவளது திரும்புத்ததை தள்ளிப்பொடுக்கின்றது. இந்நிலையில் தாய் தயைவாழ்வைப்பிள்ளை வேறு பாரிசுவாதத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றாள். இந்நிலையில் பிரான்சில் வதிக்கும் இருக்கூழ்ந்தகைகாக்கூத் தந்தையான ஒருவாக்கூ இரண்டாம் தாரமாக அங்கு செல்லும் குடும்பப்பொறுப்பை ஏற்றிருந்த கனகசுந்தரி புகலிடத்தின் நெளிவு சூழிவாக்கையெல்லாம் உள்வாங்கிச் ‘சீட்டுச்சுந்தரியாக’, புகழ்பெற்ற லாச்சப்பலில் அடியாட்களை வதைத்துச் சீட்டு நடத்தும் ‘சண்டிராணி’-யாக உருமாறுகின்றாள்.

இவ்விதமாகக் கதையின் நீண்ட மூத்தப்பகுதி சீட்டுச்சுந்தரியைப்பற்றிய

வரணனையாகவடே விளங்குகின்றது. அதன்பிறகே கதை சொல்லி நரேடியாக வருகின்றார். தன் சகோதரியின் திருமணத்துக்கூட சீ தனம் கொடுப்பதற்காக சீ ட்டுச் சூந்தரியிடம் பரிய சீ ட்டொன்றைப் பிடிக் கின்றார் கதைசொல்லி. அடுத்தமுறை சீ ட்டுச் சூந்தரியிடம் சீ ட்டின்கை கழிவில் எடுப்பதற்காகச் செல்லும் கதைசொல்லியின் திட்டம் தவிடுபொடியாகின்றது. சூந்தரியின் வீ டு போலிஸ் சோதனையிலுள்ள நிலையில் அங்கு செல்லும் கதை சொல்லியையும் போலிஸ் விசாரிப்பதுடன் கதை முடிவுக்கு வருகின்றது. இது பிறந்த நிலத்தையும், புகலிடத்தையும் களங்களாகக் கொண்ட கதை. பிறந்த இடத்தில் காணப்படும் சமுதாயச் சமூலையும் (சீ தனம், மட்ட நம்பிக்கைகள் போன்ற), பாலம்பெயர்ந்த தமிழரின் புகலிடச் சமுதாயச் சமூலையும் (சீ ட்டுப்பிடத்தல், லாச சப்பலில் நடக்கும் அபிதிகள் போன்றவை) களேவிக் குள்ளாக் குகின்றது கதை. சாதாரண இளம் பெண்ணான சூந்தரியை நாட்டில் நிலவும் சமூக, பொருளியல் நிலை, புகலிடச் சமூக, பொருளியச் சமூல் போன்றவை எவ்வகையில் ‘சீ ட்டுச் சூந்தரி’யாக, ‘சண்டிராணி’யாக மாற்றி விடுகின்றது என்பதை விபரிக் கும் கதை காரணமாகவடே முக்கியத்துவமும் பெறுகின்றது.

கோமகன் என்னுரையில் கபூறுவது போல் நம்மவர் மத்தியில் மட்டுமல்ல பொதுவாக ஏனையோர் மத்தியிலும் பசோப்பொருளாக இருக்கும்பொரு விடயத்தகை கபூறும் கதை ‘பிலீ ப் பிடியே’. சிறப்பான மொழியில் எழுதப்பட்ட உள்ள கதை. தம்பிப் பிள்ளை/ வசுமதி, பிடியே பிரான சுவா / மதைலி, பிலீ ப் பிடியே /மதுமிதா என புகலிடத் தமிழர்களின் மீன்று தலமைமுறையினரை மையமாக வைத்து உரவாக் கப்பட்ட உள்ள கதை. வித்தியாசமான கதை. மதைலியை பிடியே பிரான சுவா துரத்தித் துரத்திக் காதலிக் கின்றான். இறுதியில் நிறைவேறிய காதல் இது. இதற்கு மாறாக் பிலீ ப் பிடியேயை மருத்துவர் மதுமிதா துரத்தித் துரத்திக் காதலிக் கின்றான். நிறைவேறாத காதல் அது. மூரண பட்ட இருவகைக் காதல் அனுபவங்கள். மூரண என்னும் நிலின் தலைப் புக்கறே ப இங்கு மூரணை நிலாசிரியர் கையாண்டுள்ளார். இறுதியில் தற் செயலாக் வீ தியில் சிகரட் கட்டே கும் ஓரு போதைப்பொருள் பாவிக் கும் ஓருவனால் சூட்டக் கொல்லப்படுகின்றான் பிலீ ப் பிடியே.

வாழ்க்கை எவ்வளவு தற் செயலானது என்பதை அழகாக் எடுத்துக் காட்டும் சம்பவம் இது. இவ்விதமான தற் செயல்கள் மாண்புடர் பலரின் இருப்பினையே மாற்றுவதை அவ்வப்போது கண்பிருக்கின்றோம். அவனுக்கு ஏற்பட்ட இந்நிலையை அவன் மலே தீ விரகாதலில் இருக்கும் மதுமிதாவால் தாள முடியவில்லை. அவனது இறந்த உடல் மீ து அவள் உடலுறவு கொள்வதுடன் கதை முடிகின்றது. இறந்த உடல் மீ து உறவு கொள்வதை நெக்ரபீ லியா (necrophilia) என பார்கள். அது சட்டப்படி கூற்றம். ஆனால் இங்கு மதுமிதாவின் செயல் கூற்றமாகத் தெரியவில்லை. அவளது அந்தச் செய்கை அவன் மீ தான தீ விரகாதலின் வளிப்பாடாகவடே தெரிகின்றது. அவள் மீ து அனுதாபமே ஏற்படுகின்றது. வித்தியாசமான கதை. கதையின் முடிவில் தான் இவ்விடயம் வளிப்படுவதால் வாசிக் கும் வாசகருக்கு மிகுந்த அதிர்ச்சியை தருகின்றது. அவ்விதிர்ச்சியிலிருந்து சிறிது விடுபட்டு சிந்திக் கும் போது மதுமிதா மீ து பரிதாபம் கலந்த உணர்வடே ஏற்படுகின்றது.

இக்கதையை இன்னும்பொரு விடயத்தையும் சூட்டிக் காட்டுகின்றது. அது புகலிடத்தில் நம்மவர் எதிர்கொள்ளும் பண்பாட்டுச் சமூல் ஏற்படுத்தும் தாக் கம். அதன்கை கீ முள்ள வரிகள் வளிப்படுதும்:

“மதைலியின் பிறஞ் பள்ளிக் கட்ட வாழ்வில் சந்தித்த மாணவ மாணவிகள் எல்லோருமே

